

La fotografia naturalista

>> Geneta o gat mesquer (*Genetta genetta*).

Text > OTGER FORTIÀ

Fotos > CARLES FABRELLAS

Com bé sabem, en els últims segles el medi natural que ens envolta ha topat amb una amenaça cada cop més gran i més perjudicial: la humanitat. Problemes que ha creat la nostra espècie, com ara el canvi climàtic, la contaminació, la caça o la pèrdua d'hàbitats, han portat algunes espècies a l'extinció o al límit, i han posat, a més, l'equilibri de l'ecosistema en una situació delicada. Però no tot són males notícies: una part cada cop més gran de la societat es mostra sensible a aquest declivi, i la nostra

espècie esmerça cada cop més esforços per revertir la situació a partir de la conservació natural, una lluita que com més va més aliats i eines a favor té. N'hi ha una en concret que pot tenir un impacte més gran del que podríem sospitar: la fotografia naturalista.

La fotografia naturalista, la disciplina d'immortalitzar en imatges els éssers vius i la naturalesa en conjunt, ha esdevingut molt popular en els últims anys, especialment després de la revolució de la fotografia digital, més còmoda que l'analògica: mentre que

>> Guilla, guineu o rabosa (*Vulpes vulpes*).

aquesta darrera ha de menester carrets i això limita extraordinàriament el nombre de fotografies, la digital augmenta fins a l'infinit la quantitat d'imatges que es poden prendre i emmagatzemar sense complicacions. Aquesta popularització ha obert un gran ventall de possibilitats i utilitats per als fotògrafs: es poden fer retrats paisatgístics, faunístics, macrofotografia de plantes o d'invertebrats, fotografia submarina, reportatges naturalistes... Això permet que qualsevol element relacionat amb el medi natural es pugui immortalitzar en un format permanent i accessible a tothom, i aquí és on rau la importància que té pel que fa a la conservació del planeta. I és que la fotografia pot ajudar el nostre ecosistema de maneres molt diverses.

D'una banda, des d'un punt de vista científic, la fotografia obre moltes portes a la documentació d'aspectes com l'aparença o el comportament de la majoria de formes de vida, especialment de les més desconegudes, de les quals, gràcies a algunes poques imatges i vídeos, la comunitat científica té molta més informació que si es disposés només de descripcions o il·lustracions. Aquest coneixement és sovint el que poden necessitar per poder ajudar correctament

aquestes espècies, a més de divulgar i fer bandera dels seus esforços.

La fotografia també pot conscienciar la població i fer que esdevingui més sensible al que passa al nostre voltant. Com deia Jordi Sabater Pi, «Qui observa coneix, qui coneix estima, i qui estima protegeix», i quina millor forma d'observar coses d'altra manera inaccessible al públic general que gràcies a la fotografia. Històries de protecció, reportatges de desaparicions o simplement publicacions en xarxes socials tenen un poder narratiu que permet fomentar aquesta estima per l'entorn cada cop en més gent i amb un efecte més potent que el de les paraules soles.

Finalment, la popularització de la fotografia naturalista també permet a molta gent, abans ignorant del que l'envoltava, obrir una porta nova al coneixement dels ecosistemes. D'aquesta manera, tots els practicants d'aquesta afició acaben, directament o indirecta, veient amb uns altres ulls les virtuts i les amenaces de la resta d'éssers vius, i, en molts casos, interessant-se per la seva protecció, i això fa augmentar encara més el nombre d'aliats en aquesta lluita per aconseguir la seguretat de la biosfera.

>> *Guilla, guineu o rabosa (Vulpes vulpes).*

>> *Cabra pirinenca* [*Capra pyrenaica*].

>> *Conill* [*Oryctolagus cuniculus*].

>> *Marmota alpina* (Marmota marmota).

>> *Isard* (*Rupicapra rupicapra*).

>> *Daina* (*Dama dama*).